

Miljøministeriet
Departementet

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

Departementet
J.nr. 2015 - 962

Den 16. februar 2015

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 27. januar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 262, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Karsten Lauritzen (V).

Spørgsmål nr. 262

Vil ministeren redegøre for de gældende regler vedrørende tilladelser til hård kystsikring ved de kyststrækninger, hvor der forefindes og/eller er givet tilladelse til sommerhusbebyggelser, samt i forlængelse heraf oplyse, om regeringen vurderer, at der kunne være basis for at justere lovgivningen på området, således at hård kystsikring i højere grad kunne benyttes ved områder, som i større eller mindre omfang er præget af sommerhusbebyggelser?

Svar

Kystdirektoratet behandler ansøgninger om tilladelse til at udføre kystbeskyttelse på baggrund af kystbeskyttelsesloven. Hensigten er ifølge loven, dels at kystbeskyttelsen udføres teknisk og økonomisk optimeret og langsigtet, dels at hensyn til landskab, natur og borgernes adgang til kysterne mv. afvejes i forbindelse med den konkrete sag.

På en kyststrækning som for eksempel ved Nørlev Strand er den grundlæggende udfordring, at bølger og strøm eroderer i havbund, strand og klitskrænt. Sandet fjernes fra strækningen, og resultatet er, at klitskrænten rykker tilbage, og sommerhuse går tabt. Man kan ikke undgå, at sand føres væk fra strækningen, selvom der etableres bølgebrydere og skræntfodsbeskyttelse af sten eller beton. Med disse hårde og passive konstruktioner vil der ske erosion uden om konstruktionerne samt på læsiden eller nedstrøms strækningen. På sigt vil stranden forsvinde, og konstruktionerne vil forfalde. Dermed vil strækningens rekreative værdi efterhånden forsvinde. Ligeledes skal man holde sig for øje, at passive kystbeskyttelsesforanstaltninger flytter erosionsproblemet til andre lokaliteter hvor erosionen forstærkes, og skaber dermed problemer for andre grundejere.

Af disse grunde giver Kystdirektoratet som udgangspunkt kun tilladelse til kystbeskyttelse, der indeholder kystfodring. Kystfodring er aktiv kystbeskyttelse, der tilfører sand til en erosionsstrækning som erstatning for det sand, som bølger og strøm fjerner.

Kystanalysen, som forventes færdig ved årets udgang, vil bl.a. kortlægge den eksisterende regulering og indsats for kystbeskyttelse, herunder de eksisterende virkemidler og udgifterne i stat, kommunerne og blandt grundejere.

Kirsten Brosbøl

/

Ane Høiberg Nielsen